

Bilag 4.**Andragende fra de danske Dyrlægers Fællesforening.**

(Indbragt den 5te November 1889 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts
1ste Valgkreds, Thomsen.)

S Anledning af, at Forslaget til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene paany er bleven forelagt Rigsdagen, tillader Bestyrelsen for de danske Dyrlægers Fællesforening sig at rette en ærbødig Henvendelse til den høie Regjering og Rigsdag angaaende et af de vigtigste Punkter i Lovforslaget, nemlig den Stilling, samme anviser Tuberkulosen.

Da denne Sygdom uomtvistelig er vor allervigtigste Kreatursygdom, og da Spørgsmaalet om den bedste Fremgangsmaade med Hensyn til dens Bekæmpelse selvfølgelig maa ligge Dyrlægestanden overordentlig paa Hjerte, ligesom ogsaa de Forholdsregler, der ville blive bragte i Anvendelse imod den, i mange Maader ville gribe dybt ind i Dyrlægernes Virksomhed, har man anset det for betimeligt at fremkalde en Udtalelse, der saa vidt som muligt repræsenterede hele Standens Anskuelse om denne Sag, idet man tillige nærer det Haab, at der vil blive tillagt en saadan Udtalelse fra sagtyndig Side nogen Vægt.

Da Fællesforeningen ikke skulde afholde noget Møde i Aar, har man forelagt Landets lokale Dyrlægeforeninger til Forhandling et Udkast til nærværende Adresse, som overalt er bleven enstemmig vedtaget og altsaa tør gjøre Krav paa at være et Udtryk for Anskuelserne hos Flertallet af de danske Dyrlæger.

Idet man med Hensyn til den nærmere Motivering tillader sig at henvise til det af medundertegnede Dr. Bang paa Grundlag af Dyrlægers Indberetninger udarbejdede Skrift om Tuberkulosen blandt Husdyrene i Danmark, hvilket Skrift er omdelt til Regjeringens og Rigsdagens Medlemmer, skal man udtale, at det er den almindelige Mening blandt Landets Dyrlæger, at denne Sygdom har en saadan Udbredelse og er et saa stort Onde, at det vil være fuldt bespøjet at gribe til de mest energiske Midler for at bekæmpe den og om muligt søge at udrydde den. Det er tillige den almindelige Mening indenfor Dyrlægestanden, at en saadan Udryddelseskamp kun vil kunne sættes i Værk med noget Haab om gunstigt Udfald ved en Lov, der foruden at indeholde betryggende Bestemmelser sigtende til at forhindre Sygdommens Udbredelse ved Smitte og Arv, tillige hjemler Ret til Erstatning for nedslagne Dyr.

Denne Fremgangsmaade vil ganske vist stille meget betydelige Krav til Statskassen, navnlig i de første Aar; men det maa antages, at Udgifterne efter saa Aars Forløb ville aftage meget betydelig Aar for Aar. Dernæst ville de anvendte Bengemidler jo komme Landets egne Borgere til Gode, og Tuberkulosisens virksomme Bekæmpelse vil i Løbet af saa Aar medføre en meget betydelig Forhøielse af Nationens Velstand.